

[Steenholdt.]

land. Bevægelsen er ny, og da de færreste formentlig ved, hvad bevægelsen dækker, og hvad jeg kommer til at stå for i folketinget, vil jeg kort præsentere de af vore synspunkter, som har særlig interesse i vort folketingsarbejde.

På dansk kalder vi os samhørsbevægelsen. Deri ligger, at Grønland igennem mange år har været tilknyttet Danmark, en tilknytning, som har været til gavn for Grønland, og som vi mener bør bevares til gavn og glæde for alle befolkningsgrupper inden for rigsfællesskabet. Deri ligger også, at vi ikke skal arbejde os længere fra hinanden end højst nødvendigt. Danmark og Grønland er et fællesskab, og jo mere man i gensidig respekt er fælles om, jo større bliver den gensidige interesse for, hvordan det går den anden part.

Vi kan ikke sammenlignes med et dansk parti, fordi vi arbejder ud fra forholdene i Grønland. Vore synspunkter er imidlertid i høj grad sammenfaldende med de danske partier, som grupperer sig omkring midten i dansk politik. Vi vil ikke tilslutte os noget dansk parti, men vi vil samarbejde med alle de partier, som har medvirket og fortsat vil være med til en bred samarbejdspolitik i overensstemmelse med de hovedretningslinjer, som afstikkes af Grønlands landsråd.

Af praktiske grunde vil jeg med henblik på at opnå de for mit arbejde nødvendige udvalgsposter m. m. indgå i et valgteknisk samarbejde med socialdemokratiet. Der ligger intet partipolitisk heri, men det er naturligvis udtryk for min tillid til socialdemokratiet, en tillid, som vi som sagt også nærer til andre partier omkring midten i dansk politik.

Atássut går ind for, at Grønland får en hjemmestyreordning i overensstemmelse med den tidsplan, som er aftalt mellem Grønlandsministeren og Grønlands landsråd. Vi betragter ikke hjemmestyret som et første skridt på vej mod selvstyre, men som et middel til at fjerne en del vanskeligheder som følge af Atlanterhavskløften og ud fra en erkendelse af, at dagligdagen i Grønland bør skabes af de mennesker, som bor i Grønland, for at de ikke skal blive passive demoraliserede borgere.

De anliggender, som falder ind under hjemmestyret, skal overføres i den takt, som den grønlandske befolkning, dvs. det kommende landsting, finder at kunne klare opgaverne.

Vi er blevet karakteriseret som en EF-venlig

bevægelse. Vi er også positive over for en fortsat forbliven i EF sammen med Danmark. Det må imidlertid være helt klart, at et kommende hjemmestyre ikke kan godtage en forringelse af nugældende regler om nugældende praksis i forhold til rigsmyndighederne, hvorefter alle spørgsmål og alle retsregler, som vedrører Grønland, skal forelægges og i praksis godkendes af landsrådet, fremover af landstinget, ved at kompetence overføres fra rigsmyndighederne til EFs organer. Grønland er ikke et vesteuropæisk industrisamfund, og de regler, der er hensigtsmæssige for EF-landene, vil ofte kunne virke forkerte eller direkte belastende for Grønland. Grønland bør derfor kun omfattes af EFs retsfor skrifter, hvis landstinget godkender disse, eller det er af livsvigtig betydning for fællesskabet.

Af særlig betydning er fiskeriet i Grønland og dermed EFs kommende fiskeripolitik. Atássut ønsker en ordning, der giver en afgørende grønlandsk indflydelse på landets ressourcer, således at Grønlands fiskere får en helt klar fortrinsret. Vi vedkender os imidlertid en forpligtelse over for verden omkring os. Den del af fiskeressourcerne, som det er biologisk forsvarligt at fange, og som vi ikke selv kan fange, kan andre fiskere få lov til at fange, i første række fiskere inden for rigsfællesskabet, inden for EF og andre, der traditionelt har fisket ved Grønland.

Vi mener, det burde kunne lade sig gøre at finde frem til en tilfredsstillende ordning i overensstemmelse med det, som jeg lige har sagt, og at såvel Grønland som EF vil være tjent med en sådan ordning. Kan det ikke lade sig gøre, må landsting og folketing i fællesskab søge at finde frem til en ordning uden for EF i lighed med Færøernes.

Grønlands undergrund tilhører den fastboende befolkning i Grønland, men i atássut betragter vi den som en del af rigsfællesskabets fælleseje. Da ressourcerne i Grønland imidlertid spiller en helt afgørende rolle for Grønlands miljø og Grønlands fremtid, men også kan få en afgørende indflydelse på Danmarks økonomi, mener vi, at bestemmelsesretten skal udøves ud fra et ligestillingsprincip og vel at mærke en real ligestilling.

Vi i Grønland har en helt klar interesse i, at havmiljøet ikke ødelægges til ubodelig skade for det grønlandske fiskerierhverv.

Der må heller ikke ske det, at den grønland-